

DER ER BRUG FOR OS

»Når jeg sætter mig ned for at skrive en filmanmeldelse, sørger jeg for intet øjeblik at glemme, at det er idioter, jeg skriver for«. De bemærkelsesværdige ord faldt for ikke så længe siden fra en kendt københavnsk anmelders mund. Så egentlig kunne denne introduktion slutte her: Der er altså brug for os, der er brug for en kreds, som ikke anser læserne af en filmartikel for idioter, men for voksne mennesker, der kan stave og lægge sammen.

Men vore læsere har vel alligevel krav på at få noget mere at vide. Vi henvender os selvfølgelig i første række til filmentusiaster og ikke til filmfans, til det voksende antal mennesker, der ikke går i biografen for at slappe af, men for at erkende, for at lære noget om verden. Om titler kan der altid diskuteres længe, vi har valgt »Kosmorama« af tre grunde: For det første fordi ordet netop betyder: Udsyn over verden, noget, der viser verden, for det andet, fordi den første permanente biograf herhjemme hed »Kosmorama«, for det tredje, fordi det i vort startår er lige 50 år siden denne biograf blev oprettet.

Når vore medarbejdere sætter sig til skrivemaskinen, vil de sørge for intet øjeblik at glemme, at det er kunst, de skriver om. Man vil skimte forskellen mellem dette program og det til indledning citerede. Om alle film kaldes kunst, majoriteten dårlig kunst, eller om man kalder nogle af dem kunst, de andre underholdning — dette er en strid om ord, som vi ikke agter at lade os opholde af. Den fundamentale kendsgerning er, at film kan være kunstnerisk betagende, at filmen kan være en kunstart, at den har kunstneriske muligheder, love og begrænsninger. Det er heroppe fra, vi ser på tingene, og vi agter at blive stående, ikke — således som dagspressen er tilbøjelig til — at springe op og ned, at anlægge forskellige kvalitetsmål, efter om en film eksempelvis er dansk eller udenlandsk, om den lægger vægten på dans og sang eller på det psykologiske, kvalitet er kvalitet hvorsomhelst, afmagt er afmagt hvorsomhelst.

Det vil være kvaliteten og ikke afmagten, der i første række kommer til at fængsle os og inspirere os. Det store gros af standardprodukter vil vi ikke bruge megen tid på. Nogle psykoanalytisk og sociologisk interesserede kritikere er ganske vist meget optaget af netop disse film, men dilettanteriet smitter ofte af på deres refleksioner. Vi føler os ikke beføjede til at optræde som psykoanalytikere og sociologer, og da det kun er fra deres synsvinkler, der kan opnås de meget »spændende« resultater, holder vi os i det store og hele fra dårlige populære film (sådanne findes jo).

Vi starter beskedent, så vi har råd til at blive ved i lang tid. Vi mener ikke, at vi allerede har fundet den endelige og ideelle form, men hvis De hjælper os med at skaffe abonnenter, hvis vort oplag vokser, vil vi med tiden skaffe Dem en tykkere forside med farver og med tegnet hovede, mange flere sider og mange flere (og bedre) klicheer, finere papir, annoncer og meget andet dejligt.